

skulde komme til, eller man blot tog Hensyn til den Fordel, Landvindingen i og for sig giver, var det af den allerførste Betydning forinden at komme overens med Krigsministeriet om Vilkaarene for Benyttelsen af Arealerne, og jeg vil sige, at hvis Kalkbrænderifortet skulde blive liggende paa det Sted, hvor det nu befinder sig, vilde ikke blot de indvundne Arealer have mindre Værdi og Betydning for Havnevesenet, men derved vilde Spørgsmaalet om Udvidelsen af Kjøbenhavns Havn mod Nord, være præjudiceret, hvilket, hvad enten man har den ene eller den anden Anskuelse om Hensigtsmæssigheden af en saadan Udvidelse paa det Sted, i alt Fald paa dette Sagens Stadium, maatte anses for at være meget uheldigt. Da det nu blev Indenrigsministeriet bekendt, at det var Krigsbestyrelsens Ønske at kunne faae det nævnte Batteri, der skulde ombygges for at gjøre stiftet til Anbringelse af større Skyts, anbragt paa et noget mere fremstødt Punkt mod Ost, foranledigede man en Forhandling med Krigsministeriet om Midlerne og Maaden, hvorpaa det kunde lade sig gjøre. Havnevesenet var villigt til at gjøre Opoffrelser for at tilveiebringe en saadan Flytning. Flytningen af Batteriet til det Sted, hvor man nu allerede har paabegyndt Bolværket til det, vilde have til Følge, at Skydelinien, som ellers falder tværs over det Terrain, man paataente at opfylde, vilde blive flyttet ud og kun berøre et meget mindre og i sig selv temmelig ubetydeligt Terrain, og de Beføstninger, som maatte anvendes for at sætte Krigsbestyrelsen istand til at flytte Fortet, stode efter Havnebestyrelsens Formening ikke i noget uheldigt Forhold til de Fordele, som indvandes derved, at man holdt de paagældende Arealer fri for Servituter. Krigsbestyrelsen, der for sit Vedkommende ønskede at flytte Fortet af militære Hensyn, savnede de tilstrækkelige Midler til at flytte Fortet, og den modtog gjerne den tilbudte Hjælp fra Havnevesenet og har derfor med stor Beredvillighed afsat fra ethvert Krav paa nogen Servitut paa de paagældende Arealer, Krav, der naturligvis maatte have deres Styrke i militære Hensyn, som jeg antager ikke her have været store, siden Krigsministeriet har kunnet se bort derfra. Naar man nu fra forskjellige Sider har undergivet denne Transaktion en Bedømmelse, som om der her handlede om et Arrangement imellem to overfor hinanden staaende Parter, af hvilke den ene kunde have Fordel af at faae den mest mulige Vinding ud af Arrangementet, da er dette naturligvis et fuldstændig forkert Syn paa Sagen. Det er Statskassens Interesse, hvorom det her i sidste Instans dreier sig fra begge Sider. Derfor Haanebestyrelsen har truffet et for Havnevesenet fordelagtigt Arrangement, saa er dette ikke til Fordel for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, som Nogle have ment, thi den er ikke

i fjerneste Maade direkte interesseret i Foretagendet, men det er selvfølgelig i sidste Instans til Fordel for Statskassen, som det jo, naar Havnevesenets Midler ikke ere tilstrækkelige til dermed at gennemføre de fornødne Foranstaltninger, vil paahvile gennem Finantsloven at yde tilstrækkelige Midler til saadanne Foranstaltningers Gjennemførelse. Naar der fordres Betsøb, som gaar ud over, hvad Havnevesenet har i aarlig Indtægt, saa er det ikke Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, som man henvender sig til med Begjæring om Tilskud til Havnekassen, men derimod Statskassen. Det er altsaa Statskassen, som er interesseret, i, at Havnevesenet er istand til at kunne afholde de fornødne Udgifter af sine egne Midler, og det er Statskassen, som maa ønske, at Havnebestyrelsen vil lægge Vind paa at holde Statskassen fri for saadanne Udgifter. Paa den anden Side er det naturligvis ogsaa i Statskassens Interesse, at Krigsministeriet bliver sat istand til at indføre nyttige Foranstaltninger, uden at Betskatningerne derved komme til at hvile for stærkt paa Statskassen. Dette har været Tilfældet her, idet Havnevesenet er blevet sat istand til at udføre de Foranstaltninger, som kræves med Hensyn til Flytningen af Kalkbrænderibatteriet, forholdsmaæssig meget billig. Havnevesenet har faaet en bekvem Plads for Afslagring af den Fyld, der optages fra „Nygen“. Desuden optages der jo en betydelig Masse Sten, som kan tjene til Fundament for Anlægget af et saadant Batteri, og endelig skal der jo naturligvis være en Forbindelsesvei fra Land og til de indvundne Arealer, en Vei, som vel maa være noget stærkere og bedre anlagt, naar den tillige skal tjene som Tilførselsvei for Materiel til Batteriet, men som dog alligevel ikke vil koste Havnevesenet saa meget som, hvis Krigsbestyrelsen ved egne Midler skulde have foretaget noget Saadant. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at der mellem Krigsministeriet og Indenrigsministeriet er foregaaet en Transaktion, som med skjønnsomt Hensyn til begge Bestyrelser velsforstaaede Krav og i det Heles — navnlig i Statskassens — Interesse, er foregaaet paa en fuldstændig forsvaerlig Maade. At der konstitutionelt taget ikke kan indvendes Noget derimod — en Indvending, som andetsteds er fremkommen — vil jeg for mit Vedkommende bestemt paastaa. Da jeg ikke tidligere har haft eller søgt Leilighed til at udtale mig om denne Sag her, saa har jeg troet at burde gjøre Rede for den Opfattelse, hvorfra jeg er gaaet ud, idet jeg som den ene Part i Sagen har sluttet en Overenskomst, som jeg anser for at være baade forsvaerlig og fordelagtig for det Almene. Hvad de Betragtninger, som kunne hentes fra Hensynet til Forsvaret, angaar, da skal jeg ganske forbigaa dem, idet jeg ikke tvivler om, at